

Svet
Evropske unije

Bruselj, 23. maj 2018
(OR. en)

9056/18

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0364 (COD)

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: delegacije

Zadeva: Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala
– *kompromisno besedilo predsedstva*

Pošiljamo vam kompromisno besedilo predsedstva o navedenem predlogu, ki bo 25. maja 2018 predloženo Svetu.

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

---

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C , , str. .

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta³ ter Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴ sta bili sprejeti kot odgovor na finančno krizo v letih 2007 in 2008. Ta zakonodajna ukrepa sta znatno prispevala k okrepitvi finančnega sistema v Uniji in omogočila, da so institucije odpornejše na morebitne prihodnje pretese. Čeprav so ti ukrepi izjemno obsežni, niso odpravili vseh ugotovljenih slabosti, ki vplivajo na institucije. Prav tako so bili nekateri od prvotno predlaganih ukrepov predmet klavzul o pregledu ali niso bili dovolj podrobno opredeljeni, da bi jih bilo mogoče nemoteno izvajati.
- (2) Namen te direktive je odpraviti težave, ki so se pojavile v zvezi z določbami, ki niso bile dovolj jasne in so bile zato predmet različnih razlag ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju druge ustrezne zakonodaje Unije, kot je Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵, bodisi po spremembah, predlaganih vzporedno z Uredbo (EU) št. 575/2013. Končno, predlagane spremembe bolje usklajujejo trenutni regulativni okvir z mednarodnim razvojem in tako spodbujajo skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

---

³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338)

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁵ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (3) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja takšnih holdingov. Ker institucije, ki jih nadzorujejo takšni holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge umestiti v neposredno področje uporabe nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba določiti poseben postopek odobritve in pooblastila za neposredni nadzor za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za skladnost s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo na posamični ravni.
- (3a) Odobritev in nadzor za nekatere holdinge skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločajo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog znotraj skupine, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad institucijami znotraj skupine, ki so odgovorne za zagotavljanje skladnosti z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.
- (3b) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, se lahko v posebnih okoliščinah izvzame iz odobritve. Medtem ko izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejema odločitve v okviru običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki imajo posledice za skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti s to zahtevo upoštevati ustrezne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

- (4) Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato mora konsolidacijski nadzornik ustrezno sodelovati pri odobritvi za finančne holdinge in mešane finančne holdinge ter pri nadzoru nad njimi. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri se nahaja finančni holding ali mešani finančni holding, bi bilo treba odobritev dati na podlagi skupne odločitve. Evropska centralna banka bi morala pri opravljanju nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij v skladu s členom 4(1)(g) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 opravljati tudi svoje naloge v zvezi z odobritvijo za finančne holdinge in mešane finančne holdinge ter nadzorom nad njimi.
- (5) Poročilo Komisije COM(2016) 510 z dne 28. julija 2016 je pokazalo, da so nekatera načela, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih iz točk (l) in (m) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU, za majhne in nekompleksne institucije preveč obremenjujoča in niso sorazmerna s svojimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene, da bi prevzeli pretirano tveganje. Medtem ko bi morali državam članicam kot splošno načelo dovoliti, da zahteve glede prejemkov po potrebi prilagodijo glavnim praksam pri prejemkih na njihovih nacionalnih trgih ter profilom delovnih mest in odgovornosti ustreznih zaposlenih, pa bi jim bilo treba omogočiti tudi, da vsaj majhne in nekompleksne institucije ter zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov v celoti izvzamejo vsaj iz zahtev glede odloga in izplačila v instrumentih.

- (6) Potrebna so jasna, dosledna in usklajena merila za prepoznavanje takšnih malih in nekompleksnih institucij ter tudi nizkih stopenj variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zbliževanje in spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije ter ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v Uniji. Istočasno je primerno državam članicam omogočiti določeno prožnost, da lahko takšna merila spremenijo, če se jim zdi to potrebno.
- (7) Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je precejšen delež, v vsakem primeru najmanj 50 % vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženih deležev delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nadenarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in, kjer je to mogoče, alternativnih instrumentov navadnega lastniškega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzo, in zahteva, da institucije, ki so uvrščene na borzo, uporabljajo delnice. Komisija je v Poročilu COM(2016) 510 z dne 28. julija 2016 ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje upravne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzo. Istočasno je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi s tem, da se institucijam, ki so uvrščene na borzo, dovoli, da uporabljajo z delnicami povezane instrumente, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzo.
- (8) Kapitalski pribitki, ki jih odredijo pristojni organi, so pomemben dejavnik skupne ravni kapitala institucije in so pomembni za udeležence na trgu, saj raven odrejenega dodatnega kapitala vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila instrumentov dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, pri katerih bi bilo treba odrediti kapitalske pribitke za zagotovitev, da se pravila dosledno uporabljajo po vseh državah članicah in za zagotovitev ustreznega delovanja trga.

- (9) Dodatne kapitalske zahteve, ki jih določijo pristojni organi, bi morale biti določene glede na specifični položaj institucije in ustrezno upravičene. Dodatne kapitalske zahteve se lahko določijo za obravnavo tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izvzeti iz kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma se te zahteve nanje izrecno ne nanašajo, a samo, če je bilo ocenjeno, da je to potrebno zaradi specifičnega položaja institucije. Te zahteve bi morale biti po vrstnem redu kapitalskih zahtev uvrščene nad minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku. Za institucijo specifična narava dodatnih kapitalskih zahtev bi morala preprečevati, da se uporablja kot orodje za obravnavo makrobonitetnega ali systemskega tveganja. Vendar pa to pristojnim organom ne bi smelo preprečevati, da med drugim tudi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami obravnavajo tveganja, s katerimi se posamezne institucije soočajo zaradi svojih dejavnosti, tudi takšnih, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih dejavnikov ali tržnih gibanj na profil tveganja posamezne institucije.
- (9a) Pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju bi bilo treba upoštevati velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter vrsto, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti. Če imajo različne institucije podoben profil tveganja, na primer zato, ker imajo podobne poslovne modele ali geografsko lokacijo izpostavljenosti ali pa pripadajo isti institucionalni shemi za zaščito vlog, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da metode procesa pregledovanja in ovrednotenja prilagodijo tako, da se zajamejo skupne značilnosti in tveganja institucij s takšnim enakim profilom tveganja. Vendar pa takšno prilagajanje pristojnim organom ne bi smelo onemogočiti, da ustrezno upoštevajo posebna tveganja, s katerimi se soočajo posamezne institucije, niti ne bi smelo spremeniti za institucijo specifične narave odrejenih ukrepov.

- (10) Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse kapitalske pribitke, ki jih odredijo pristojni organi za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega bi moralo biti dovoljeno, da se vsak navadni lastniški temeljni kapital, ki ga institucije uporabijo, da bi izpolnile zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, uporabi tudi za izpolnitev kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevami po skupnem blažilniku.
- (11) Pristojnim organom bi bilo treba omogočiti, da instituciji sporočijo vsako prilagoditev zneska kapitala, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo, dodatne kapitalske zahteve in zahtevo po skupnem blažilniku, za katerega pričakujejo, da ga bo ta institucija imela, da bi se lahko soočila s prihodnjimi stresnimi scenariji. Ker te smernice predstavljajo kapitalski cilj, bi morale veljati, da imajo prednost pred kapitalskimi zahtevami in zahtevo po skupnem blažilniku, neizpolnjevanje tega cilja pa ne bi smelo sprožiti omejitev razdelitev, določenih v členu 141 Direktive 2013/36/EU. Glede na to, da smernice o dodatnem kapitalu odražajo nadzorniška pričakovanja, Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 za smernice ne bi smeli določati obveznega razkritja, prav tako pa pristojnim organom ne bi smeli onemogočiti, da zahtevajo razkritje smernic. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalskega cilja, bi moral biti pristojni organ upravičen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi določi dodatne kapitalske zahteve.

- (12) Sodelujoči pri pozivu Komisije k predložitvi dokazov v zvezi z regulativnim okvirom EU za finančne storitve so poudarili, da je obremenitev zaradi poročanja povečana zaradi sistematičnega poročanja, ki ga pristojni organi zahtevajo poleg zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Komisija bi morala pripraviti poročilo, v katerem bi opredelila te dodatne zahteve glede sistematičnega poročanja in ocenila, ali so v skladu z enotnimi pravili o nadzorniškem poročanju.
- (13) Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki je posledica dejavnosti netrgovalne knjige, so povezane z zadevnimi določbami v [Uredbi XX o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013], ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za uskladitev uporabe pravil o obrestnem tveganju, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, bi morale določbe, ki so potrebne za izpolnjevanje zadevnih določb te direktive, veljati od istega datuma, kot zadevne določbe Uredbe (EU) št. [XX].
- (13a) Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da v skladu z nacionalno zakonodajo izvajajo ukrepe za povečanje odpornosti finančnega sistema, kot so med drugim omejitve razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zavarovanja, omejitve razmerja med dolgom in dohodkom, omejitve razmerja med zneski za odplačevanje dolga in vrednostjo dohodka, pa tudi drugi instrumenti, povezani s kreditnimi standardi.
- (14) Komisija bi morala biti za uskladitev izračuna obrestnega tveganja dejavnosti iz netrgovalne knjige, kadar notranji sistemi institucij za merjenje tega tveganja niso zadovoljivi, pooblaščen za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v zvezi s pripravo podrobnosti standardiziranega pristopa iz člena 84(4) Direktive 2013/36/EU, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- (15) Da bi pristojnim organom omogočili boljše prepoznavanje institucij, ki bi zaradi morebitnih sprememb obrestne mere lahko utrpeli čezmerne izgube pri dejavnostih iz netrgovalne knjige, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU ter členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme regulativne tehnične standarde v zvezi z opredelitvijo šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki jih morajo vse institucije uporabiti za izračun sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala, kot je določeno v členu 98(5), v zvezi z opredelitvijo skupnih predpostavk, ki jih morajo institucije uvesti v svoje notranje sisteme za namene istega izračuna, ter v zvezi z določitvijo morebitne potrebe po specifičnih merilih za prepoznavanje institucij, za katere so morda upravičeni nadzorniški ukrepi kot posledica zmanjšanja neto prihodkov od obresti zaradi sprememb obrestne mere.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Pred sprejetjem aktov v skladu s členom 290 PDEU je zlasti pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (19) Ker ciljev te direktive, in sicer okrepitve in poglobitve že obstoječe zakonodaje Unije, ki zagotavlja enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (20) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bodo pojasnile razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (21) Da bi zagotovili, da proticiklični kapitalski blažilniki ustrezno odražajo tveganje prekomerne kreditne rasti za bančni sektor, bi morale kreditne institucije in investicijske firme izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi morala zato imenovati organ, odgovoren za določanje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v zadevni državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in BDP v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.

- (22) Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij zahtevajo, da imajo poleg varovalnega kapitalskega blažilnika in proticikličnega kapitalskega blažilnika tudi blažilnik sistemskih tveganj, da bi tako preprečile in zmanjšale sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 in člen 131 Direktive 2013/36/EU ne zajemata, če obstaja tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse izpostavljenosti ali podskupino izpostavljenosti ter za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kadar institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.
- (23) ESRB naj bi imel ključno vlogo pri usklajevanju makrobonitetnih ukrepov, pa tudi pri posredovanju informacij o načrtovanih makrobonitetnih ukrepih v državah članicah, zlasti z objavljanjem sprejetih makrobonitetnih ukrepov na svojem spletnem mestu in z izmenjavo informacij med organi po obvestilih o načrtovanih makrobonitetnih ukrepih. Da bi zagotovili, da se bodo države članice ustrezno odzvale, naj bi ESRB spremljal, ali so makrobonitetne politike držav članic zadostne in dosledne, pa tudi, ali se orodja uporabljajo dosledno in brez prekrivanj.
- (23a) Ustrezni pristojni ali imenovani organi bi si morali prizadevati, da se makrobonitetni ukrepi, določeni v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013, ne bi podvajali in da bi se dosledno uporabljali. Ustrezni pristojni ali imenovani organi bi morali zlasti ustrezno pretehtati, ali se ukrepi, sprejeti v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, podvajajo ali nedosledno uporabljajo glede na druge obstoječe ali prihodnje ukrepe na podlagi členov 124, 164 ali 458 Uredbe (EU) št. 575/2013.

- (23b) Pristojnim ali imenovanim organom bi bilo treba omogočiti, da na podlagi narave in porazdelitve tveganj, ki izhajajo iz strukture skupine, določijo raven ali ravni uporabe blažilnika za DSPI. V nekaterih okoliščinah je morda ustrezno, da pristojni ali imenovani organ uvede blažilnik za DSPI samo na ravni, ki je pod najnižjo ravno konsolidacije.
- (23c) V skladu z metodologijo za ocenjevanje GSPI, ki jo je objavil Baselski odbor, so terjatve in obveznosti institucije, ki spadajo v sodno pristojnost druge države, kazalniki njenega globalnega systemskega pomena in učinka, ki bi ga njen propad lahko imel na globalni finančni sistem. Ti kazalniki odražajo specifične pomisleke, na primer o tem, da je težje usklajevati reševanje institucij z znatnimi čezmejnimi dejavnostmi. Napredek na področju splošnega pristopa k reševanju, ki izhaja iz okrepitve enotnih pravil in vzpostavitve enotnega mehanizma za reševanje, je znatno izboljšal zmožnost za urejeno reševanje čezmejnih skupin v bančni uniji. Zato in brez poseganja v zmožnost pristojnih ali imenovanih organov za izvajanje njihove nadzorniške presoje bi bilo treba izračunati alternativne rezultate, ki bi odražali ta napredek, pristojni ali imenovani organi pa bi jih morali upoštevati pri ocenjevanju systemskega pomena kreditnih institucij, ne da bi vplivali na podatke, predložene Baselskemu odboru za določitev mednarodnih imenovalcev. EBA bi moral pripraviti posodobljene osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih bi opredelil dodatno metodologijo za določitev GSPI, da bi lahko upoštevali specifičnosti celostnega evropskega okvira za reševanje v okviru enotnega mehanizma za reševanje. Ta posodobljena metodologija bo uporabljena zgolj za namene umerjanja blažilnika za GSPI.
- (24) Direktivo 2013/36/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 5 se spremeni:

(1) točka (4) se črta;

(1a) točka (6) se nadomesti z naslednjim:

„(6) "Kreditanstalt für Wiederaufbau", "Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK", "Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank", "Thüringer Aufbaubank", podjetja, ki so v skladu z "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji,“;

(1b) točka (14) se nadomesti z naslednjim:

„(14) 'kredito unijos' razen 'centrinės kredito unijos' v Litvi,“

(1c) točka (16) se nadomesti z naslednjim:

„(16) 'Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV', 'NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij', 'NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering', 'Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV' in kredietunies na Nizozemskem,“;

(2) doda se naslednja točka (24):

„(24) 'kreditne unije' in 'Hrvatska banka za obnovu i razvitak' na Hrvaškem,“;

(3) doda se naslednja točka (25):

„(25) 'The Malta Development Bank' na Malti,“;

(4) doda se naslednja točka (26):

„(26) 'the Strategic Banking Corporation of Ireland' na Irskem,“;

(b) [ ]

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Subjekti iz točke (1) in točk (3) do (24) odstavka 5 tega člena se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.“

(2) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke:

„(60) 'organ za reševanje' pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki (18) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(61) 'globalna sistemsko pomembna institucija' ali 'GSPI' pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki (132) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(62) 'globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU' ali 'GSPI zunaj EU' pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo zunaj EU, kot je opredeljena v točki (133) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(63) 'skupina' pomeni skupino, kot je opredeljena v točki (137) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(64) 'skupina iz tretje države' pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi.“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Če zahteva ali pooblastilo za nadzor iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 velja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi zajemajo opredelitve 'institucije', 'nadrejene institucije v državi članici', 'EU nadrejene institucije' in 'nadrejene osebe' tudi:

(a) finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s členom 21a, in

(b) imenovane institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če zadevna nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu z odstavkom 3a člena 21a, ter

(c) finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, imenovane v skladu s točko (d) člena 21a(5),

da bi zagotovili, da se takšne zahteve uporabljajo, pooblastila za nadzor pa izvajajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.“;

(3) v členu 4 se odstavek 8 nadomesti z naslednjim:

„8. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko so za reševanje pooblaščen organi, ki niso pristojni organi, ti organi tesno sodelujejo s pristojnimi organi in se posvetujejo z njimi glede priprave načrtov za reševanje ter v vseh drugih primerih, kadar se to zahteva v tej direktivi, Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶ ali v Uredbi (EU) št. 575/2013.“;

(4) v členu 8(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) zahteve, ki se v skladu s členom 14 uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži ali, kadar ni kvalificiranih deležev, za 20 največjih delničarjev ali družbenikov; ter“;

(5) v členu 9 se dodata nova odstavka:

„3. Države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o nacionalni zakonodaji, ki družbam, ki niso kreditne institucije, izrecno omogoča, da opravljajo posle sprejemanja vlog in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

4. V skladu s tem členom države članice kreditnih institucij ne smejo izvzeti iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

---

⁶ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (6) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Poslovni načrt in organizacijska struktura

Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije, vključno z navedbo nadrejene osebe, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine.“;

- (7) v členu 14 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni v skladu z merili iz člena 23(1).

Uporabljata se člen 23(2) in (3) ter člen 24.“;

- (8) v členu 18 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev iz delov 3, 4 ali 6, razen zahtev iz členov 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz člena 104(1)(a) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji.“;

- (9) vstavita se člena 21a in 21b:

„Člen 21a

Odobritev za finančne holdinge in mešane finančne holdinge

1. Nadrejeni finančni holdingi v državi članici, nadrejeni mešani finančni holdingi v državi članici, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom. Drugi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom, če morajo izpolniti zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.
2. Za namene odstavka 1 finančni holdingi in mešani finančni holdingi iz zadevnega odstavka predložijo konsolidacijskemu nadzorniku in pristojnemu organu, če nista isti subjekt, v državi članici, v kateri imajo sedež, naslednje informacije:
  - (a) organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, pri čemer se jasno navedejo njegove podrejene družbe in po potrebi nadrejene osebe, ter kraj in vrsta dejavnosti vsakega subjekta znotraj skupine;
  - (b) informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, in v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 121 o usposobljenosti direktorjev;
  - (c) informacije v zvezi z izpolnjevanjem meril iz člena 14 o delničarjih in družbenikih, če je kreditna institucija podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga;

(d) notranjo organiziranost in razdelitev nalog znotraj skupine;

(e) vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za izvedbo ocen iz odstavkov 3 in 3a.

Če odobritev za finančni holding ali mešani finančni holding poteka hkrati z oceno iz člena 22, se pristojni organ za namene navedenega člena po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, določenim v skladu s členom 111, in pristojnim organom, če nista isti subjekt, v državi članici, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se obdobje ocenjevanja iz drugega pododstavka člena 22(3) prekine za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek, določen v tem členu 21a.

3. Finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu se sme izdati odobritev v skladu s tem členom le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) notranja organiziranost in razdelitev nalog znotraj skupine sta ustrezni glede na izpolnjevanje zahtev iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zlasti pa se nanašata na:
  - (i) usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, med drugim po potrebi tudi z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejene institucije;
  - (ii) preprečevanje ali reševanje sporov znotraj skupine; in
  - (iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding.

- (b) organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi ali, če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini, lastniška struktura in vloga, ki jo ima finančni holding ali mešani finančni holding v skupini;
- (c) izpolnjena so merila iz člena 14 in zahteve iz člena 121.

3a. Odobritev za finančne holdinge ali mešane finančne holdinge v skladu s tem členom se ne zahteva, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) glavna dejavnost finančnega holdinga je pridobitev deležev v podrejenih družbah, pri mešanih finančnih holdingih pa je glavna dejavnost z ozirom na institucije ali finančne institucije pridobitev deležev v podrejenih družbah;
- (b) finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo zadevni organ za reševanje določi na podlagi Direktive 2014/59/EU;
- (c) podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotovitev, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi, in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;

- (d) finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki imajo posledice za skupino ali njene podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije;
- (e) ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, izvzeti iz odobritve v skladu s tem odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določeno v tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013.

4. Konsolidacijski nadzornik, določen v skladu s členom 111, stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 3a. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi predložijo konsolidacijskemu nadzorniku, določenemu v skladu s členom 111, informacije, ki jih potrebuje za stalno spremljanje organizacijske strukture skupine in izpolnjevanja pogojev iz odstavka 3 ali po potrebi odstavka 3a. Konsolidacijski nadzornik te informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.
5. Če konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz odstavka 3 niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, se za finančni holding ali mešani finančni holding sprejmejo ustrezni nadzorniški ukrepi, da se zagotovita oziroma ponovno vzpostavita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnijo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Pri mešanem finančnem holdingu se pri nadzorniških ukrepih upoštevajo zlasti učinki na finančni konglomerat.

Nadzorniški ukrepi so lahko:

- (a) začasna prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih imajo v lasti finančni holdingi ali mešani finančni holdingi;
- (b) sodne odredbe ali kazni za finančni holding, mešani finančni holding ali člane upravljalnega organa in vodstvene delavce, v skladu s členi od 65 do 72;
- (c) dajanje navodil ali smernic finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih družbah, ki so institucije;
- (d) začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotovitev, da se izpolnjujejo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi;
- (e) omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
- (f) zahteva, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi odprodajo ali zmanjšajo deleže v institucijah ali subjektih finančnega sektorja;
- (g) zahteva, da finančni holdingi ali mešani finančni holdingi predložijo načrt o takojšnji ponovni vzpostavitvi skladnosti.

6. Če konsolidacijski nadzornik ugotovi, da pogoji iz člena 3a niso več izpolnjeni, finančni holding ali mešani finančni holding zaprosi za odobritev v skladu s tem členom.

7. Pri sprejemanju odločitev o odobritvi in izvzetju iz odobritve iz odstavka 3 oziroma odstavka 3a ter nadzorniških ukrepov iz odstavkov 5 in 6, če konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, oba organ sodelujeta in se o vsem posvetujeta. Konsolidacijski nadzornik pripravi oceno zadev iz odstavkov 3, 3a, 5 in 6, kot je ustrezno, in to oceno posreduje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Organa storita vse, kar je v njuni moči, da bi se dogovorila o skupni odločitvi v dveh mesecih po prejetju zadevne ocene.

Skupna odločitev se ustrezno dokumentira in utemelji. Konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

V primeru nestrinjanja konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ v državi, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ne sprejme odločitve in zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po koncu dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

- 7a. Pri mešanih finančnih holdingih se v primeru, da konsolidacijski nadzornik, določen v skladu s členom 111, ali pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, za odločitve ali skupne odločitve iz odstavkov 3, 3a, 5 in 6, kot je ustrezno, zahteva soglasje koordinatorja. Če se zahteva soglasje koordinatorja, spore rešujejo ustrezni evropski nadzorni organi, ki svojo odločitev sprejmejo v enem mesecu. Odločitev, skupna odločitev ali poravnava ne posegajo v obveznosti iz direktiv 2002/87/ES ali 2009/138/ES.
8. Kadar se finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu zavrne odobritev v skladu s tem členom, konsolidacijski nadzornik vlagatelja prosnje uradno obvesti o odločitvi in razlogih zanj v štirih mesecih od prejete vloge ali, kadar je vloga nepopolna, v štirih mesecih od prejete vseh informacij, potrebnih za sprejetje odločitve.

Odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve se v vsakem primeru sprejme v šestih mesecih od prejete vloge. Zavrnitvi se lahko po potrebi doda kateri koli ukrep iz odstavka 5.

Člen 21b

Vmesna EU nadrejena oseba

1. Dve ali več institucij v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, ima eno vmesno EU nadrejeno osebo s sedežem v Uniji.
- 1a. Pristojni organi lahko institucijam iz odstavka 1 dovolijo, da imajo dve vmesni EU nadrejeni osebi, če ugotovijo, da ena sama vmesna EU nadrejena oseba ne bi bila združljiva z obvezno zahtevo, ki jo določajo pravila tretje države, v kateri ima sedež končna nadrejena oseba skupine iz tretje države.
2. Vmesna EU nadrejena oseba je kreditna institucija, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8, ali finančni holding ali mešani finančni holding, odobren v skladu s členom 21a.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je v primeru, da nobena od institucij iz odstavka 1 ni kreditna institucija ali da je treba v povezavi z investicijskimi dejavnostmi vzpostaviti drugo vmesno EU nadrejeno osebo, da se zagotovi skladnost z obvezno zahtevo iz odstavka 1a, vmesno EU nadrejeno podjetje ali drugo vmesno EU nadrejeno podjetje lahko investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje v skladu s členom 5(1) Direktive 2014/65/EU.

3. Odstavki 1, 1a in 2 se ne uporabljajo, kadar je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji nižja od 40 milijard EUR.

4. Za namene tega člena skupna je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji seštevek:
- (a) zneska bilančne vsote vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih posameznih bilanc stanja, če bilanca stanja institucije ni konsolidirana, ter
  - (b) zneska bilančne vsote vsake podružnice skupine iz tretje države, ki imajo dovoljenje za poslovanje v Uniji v skladu s členom 47.
5. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o naslednjih informacijah v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v njihovi jurisdikciji:
- (a) imena in znesek bilančne vsote nadzorovanih institucij, ki pripadajo skupini iz tretje države;
  - (b) imena in znesek bilančne vsote, ki ustreza podružnicam, ki imajo v zadevni državi članici dovoljenje v skladu s členom 47, ter vrste dejavnosti, za katere imajo dovoljenja;
  - (c) ime in pravno obliko vsake vmesne EU nadrejene osebe, ustanovljene v zadevni državi članici, ter ime skupine iz tretje države, katere del je.

6. EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji, in njihovo vmesno EU nadrejeno osebo ali po potrebi vmesne EU nadrejene osebe.

Pristojni organi zagotovijo, da vsaka institucija v njihovi jurisdikciji, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- (a) ima vmesno EU nadrejeno osebo;
  - (b) je vmesna EU nadrejena oseba;
  - (c) je edina institucija iz skupine iz tretje države v Uniji ali
  - (d) je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev v Uniji ne presega 40 milijard EUR.
7. Z odstopanjem od odstavka 1 imajo skupine, ki poslujejo prek več kot ene institucije v Uniji in katerih skupna vrednost sredstev je na dan [datum začetka veljavnosti te direktive] enaka ali presega 40 milijard EUR, do [datum začetka uporabe direktive + 4 leta] vmesno EU nadrejeno osebo ali, v primeru iz odstavka 1a, dve vmesni EU nadrejeni osebi.
8. Komisija po posvetovanju z EBA do [datum začetka uporabe te direktive + šest let] pregleda zahteve, ki veljajo za institucije v skladu s tem členom, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog. V tem poročilu se preuči:
- (a) ali je mogoče zahteve iz tega člena izvajati, ali so potrebne in sorazmerne ter ali bi bili drugi ukrepi primernejši;
  - (b) ali bi bilo treba zahteve, ki veljajo za institucije v skladu s tem členom, spremeniti, da bi se upoštevale najboljše mednarodne prakse;

(10) v členu 23(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ugled, znanje, veščine in izkušnje, kot je določeno v členu 91(1), vseh članov upravljalnega organa, ki bodo zaradi nameravane pridobitve vodili posle kreditne institucije;“;

(11) člen 47 se spremeni:

(a) za odstavkom 1 se vstavi nov odstavek 1a:

„1a. Države članice od podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, zahtevajo, da pristojnim organom vsaj enkrat letno sporočijo naslednje informacije:

- (a) bilančno vsoto, ki ustreza dejavnostim podružnice, ki je pridobila dovoljenje v zadevni državi članici;
- (b) podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti razpoložljivost likvidnih sredstev v valutah Unije;
- (c) kapital, ki je na voljo podružnici;
- (d) ureditve v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnici;
- (e) njihove ureditve upravljanja tveganja;

- (f) ureditve upravljanja, vključno z nosilci ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;
  - (g) načrte za sanacijo, ki vključujejo podružnico, ter
  - (e) vse druge informacije, za katere pristojni organ meni, da so potrebne za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.
- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Pristojni organi EBA uradno obvestijo o:
- (a) vseh dovoljenjih za podružnice, izdanih kreditnim institucijam, ki imajo sedež v tretji državi, in vseh kasnejših spremembah takšnih dovoljenj;
  - (b) pripisani bilančni vsoti in skupnih obveznostih, ki ustrezajo podružnicam kreditnih institucij z dovoljenjem, ki imajo sedež v tretji državi, kot se redno sporočajo, ter
  - (c) imenu skupine iz tretje države, ki ji podružnica, ki ima dovoljenje, pripada.
- EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v državah članicah, pri čemer navede državo članico.“;
- (c) za odstavkom 2 se doda nov odstavek:

„2a. Pristojni organi, ki nadzirajo podružnice kreditnih institucij s sedežem v tretji državi, in pristojni organi institucij, ki so del iste skupine iz tretje države, tesno sodelujejo, da zagotovijo, da so vse dejavnosti skupine iz tretje države v Uniji predmet celovitega nadzora, da ne bi prišlo do izogibanja zahtevam, ki veljajo za skupine iz tretjih držav v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013, in do škodljivih posledic za finančno stabilnost Unije.

EBA spodbuja sodelovanje med pristojnimi organi za namene pododstavka 1, tudi ko preverja, ali je dosežen prag iz člena 21b(3).“;

(11a) doda se naslednji člen 58a:

„Člen 58a

Posredovanje informacij mednarodnim in evropskim organom

1. Pristojni organi lahko ne glede na člen 53(1) in člen 54 pod pogoji iz odstavkov 2 do 5 posredujejo ali izmenjajo nekatere informacije z:
  - (a) Mednarodnim denarnim skladom in Svetovno banko za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;
  - (b) Banko za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka;
  - (c) Odborom za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora;
  - (d) Evropsko komisijo;
  - (e) Evropskim mehanizmom za stabilnost in Evropskim instrumentom za finančno stabilnost in

- (f) organi za reševanje in Enotnim odborom za reševanje.
2. Pristojni organi lahko izmenjajo zaupne podatke le na izrecno zahtevo ustreznega organa, če so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:
- (a) zahteva je upravičena zaradi specifičnih nalog organa, ki jih ima prosilec v skladu s svojimi pooblastili;
  - (b) v zahtevi so dovolj natančno opredeljeni narava, obseg in oblika zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja;
  - (c) zahtevane informacije so potrebne zgolj za opravljanje specifičnih nalog organa prosilca in ne presegajo pooblastil, ki jih ima organ prosilec;
  - (d) informacije se posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem specifične naloge;
  - (e) za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve glede poslovne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz člena 53(1).
3. Če gre za zahtevo enega od subjektov iz točk (a) to (e) odstavka 1 lahko pristojni organi posredujejo le zbirne ali anonimizirane informacije, druge informacije pa lahko izmenjajo le v prostorih pristojnega organa.
4. Če gre za zahtevo enega od organov iz točke (f) odstavka 1, vsako posredovanje informacij poteka po varnih komunikacijskih kanalih med pristojnim organom in organom prosilcem.

5. Kolikor razkritje informacij vključuje obdelavo osebnih podatkov, organi prosilci pri vseh obdelavah upoštevajo veljavne zahteve iz Uredbe 2016/679.

(11b) V členu 64 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Pristojnim organom se podelijo vsa pooblastila za nadzor, ki omogočajo poseg v delovanje institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov in so potrebna za opravljanje njihove funkcije, vključno predvsem s pravico do odvzema dovoljenja v skladu s členom 18, pooblastila, potrebna v skladu s členom 18, pooblastila, potrebna v skladu s členom 102, pooblastila iz členov 104 in 105 ter pooblastila, da sprejmejo ukrepe iz člena 21a.“;

(11c) v členu 66(1) se doda točka (e):

„(e) z nevložitvijo prošnje za odobritev, kar je v nasprotju s členom 21a, ali vsakim drugim neizpolnjevanjem zahtev iz člena 21a.“;

(11d) v členu 67(1) se doda točka (q):

„(q) nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding ne sprejme ukrepov, ki so potrebni, da se zagotovi skladnost z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali členov 104(1)(a) ali 105 te direktive na konsolidirani ali subkonsolidirani ravni.“

(12) v členu 75 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter jih uporabijo za primerjavo trendov in praks prejemkov. Te informacije posredujejo EBA.“;

(13) člen 84 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 84

Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz bančne knjige

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo notranje sisteme ali uporabljajo standardizirano metodologijo za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in blaženje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb obrestne mere, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.
2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.
3. Pristojni organi lahko od institucije zahtevajo, da uporabi standardizirano metodologijo iz odstavka 1, kadar notranji sistemi, ki jih je ta institucija uvedla za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1, niso zadovoljivi.
4. EBA razvije osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena določi podrobnosti standardizirane metodologije, ki jo institucija lahko uporabi za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1.

EBA Komisiji osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov predloži do [eno leto po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA izda smernice za določitev:

- (a) meril za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1, ki jih uporablja notranji sistem institucije;
- (b) merila za ugotavljanje, upravljanje in blaženje tveganj iz odstavka 1, ki jih uporabljajo institucije;
- (c) merila za ocenjevanje in spremljanje tveganj iz odstavka 2, ki jih uporabljajo institucije;
- (d) merila za določitev, kateri notranji sistemi, ki so jih uvedle institucije za namene odstavka 1, niso zadovoljivi, kot je navedeno v odstavku 3;

EBA te smernice izda [eno leto po začetku veljavnosti].“;

(14) v členu 85 se odstavek (1) nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja, in za dogodke vrste „majhna pogostost – velik vpliv“. Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.“;

(15) člen 92 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) uvodni stavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da institucije pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije, izpolnjujejo naslednje zahteve na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.“;

(c) doda se naslednji odstavek (3):

„3. Za namene odstavka 2 so med kategorijami zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije, vsaj:

(a) vsi člani upravljalnega odbora in višje vodstvo institucije;

(b) zaposleni z vodstveno odgovornostjo za kontrolne funkcije institucije in pomembne poslovne enote;

(d) zaposleni, ki so bili v prejšnjem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) prejemek zaposlenega je enak ali presega 500 000 EUR oziroma je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu članom upravljalnega odbora in višjemu vodstvu institucije iz točke (a), ali ga presega;

(ii) zaposleni svojo poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti in njegova poklicna dejavnost pomembno vpliva na profil tveganja zadevne poslovne enote.“;

(16) člen 94 se spremeni:

(a) v odstavku 1(l) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) delnicami ali enakovrednimi lastniškimi deleži, odvisno od pravne strukture ustrezne institucije, ali z delnicami povezanimi finančnimi instrumenti ali enakovrednimi nedenarnimi instrumenti, odvisno od pravne strukture zadevne institucije;“;

(aa) odstavek 2 se spremeni:

„EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi opredeli razrede instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) odstavka 1.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. marca 2014 predloži Komisiji.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih so navedena merila, s katerimi se zaradi določitve zaposlenih, katerih dejavnosti pomembno vplivajo na profil institucije, kot je določeno v členu 92(3), opredeli naslednje:

- (a) vodstvena odgovornost, kontrolne funkcije in pomembne poslovne enote;
- (b) pomembne poslovne enote in pomemben vpliv na profil tveganja zadevne poslovne enote ter
- (c) druge kategorije zaposlenih, ki niso izrecno omenjene v členu 92(3), katerih dejavnosti podobno pomembno vplivajo na profil tveganja institucije kot dejavnosti kategorij zaposlenih iz navedenega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [6 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 se zahteve iz točk (l), (m) in drugega pododstavka točke (o) ne uporabljajo vsaj za:

- (a) institucijo, ki ni velika institucija, kot je opredeljena v točki (1) člena 430a Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični ali, kjer je ustrezno, na konsolidirani podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali manjša od 5 milijard EUR;
- (b) zaposlenega, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot tretjine celotnih letnih prejemkov tega zaposlenega. Za namene te točke lahko države članice spremenijo tu navedene pragove, pri čemer upoštevajo posebnosti praks pri prejemkih na zadevnem nacionalnem trgu ter naloge in profil delovnega mesta teh zaposlenih.

3a. Država članica lahko:

- (a) zniža prag iz odstavka 3(a) za institucije, ki niso velika institucija, kot je opredeljena v točki (1) člena 430a Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer upošteva vrsto in obseg njihovih dejavnosti, notranjo organiziranost in, če je ustrezno, značilnosti skupine, ki ji pripadajo, ali
- (b) zviša prag iz odstavka 3(a) do največ 15 milijard EUR, če institucija ni velika institucija, kot je opredeljena v točki (1) člena 430a Uredbe (EU) št. 575/2013 in izpolnjuje merila iz točk (b) do (e) člena 430a(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.“

4. Komisija do [štiri leta po začetku veljavnosti te direktive] v tesnem sodelovanju z EBA pregleda izvajanje odstavkov 3 in 3a ter o tem pripravi poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu in ki mu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

5. EBA sprejme smernice, ki olajšujejo izvajanje odstavkov 3 in 3a in zagotavljajo njuno dosledno uporabo.“;

(17) člen 97 se spremeni:

- (a) točka (b) odstavka (1) se črta;
- (b) za odstavkom 4 se doda nov odstavek 4a:

„4a. Pristojni organi lahko prilagodijo metodologije za uporabo procesa pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1, da upoštevajo institucije s podobnim profilom tveganja, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo merila, usmerjena k tveganju, in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna institucija, in ne vplivajo na posamezni instituciji lastno naravo ukrepov, ki se določijo v skladu s členom 104a.

Pristojni organi obvestijo EBA, če uporabijo prilagojene metodologije v skladu s tem odstavkom. EBA spremlja nadzorne prakse in izda smernice, da se določi, kako se podobni profili tveganj ocenjujejo za namene tega odstavka, ter zagotovi dosledno in sorazmerno uporabo podobnih metodologij, prilagojenih institucijam, po vsej Uniji. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(18) člen 98 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se črta točka (j);

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige. Pristojni organi svoja pooblastila za nadzor izvajajo vsaj v naslednjih primerih, razen če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz tega odstavka menijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena obrestnemu tveganju, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige:

- (a) če se ekonomska vrednost lastniškega kapitala institucije iz člena 84(1) zmanjša za več kot 15 % njenega navadnega lastniškega kapitala zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestne mere, kot je opredeljeno v katerem koli izmed šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;
- (b) če institucija doživi velik upad čistih prihodkov od obresti zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestne mere, kot je opredeljeno v katerem koli izmed dveh nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere, kot je določeno v točki (b) člena 448(3) Uredbe 575/2013;

V tem odstavku „pooblastila za nadzor“ pomenijo eno od naslednjih pooblastil:

- (a) pooblastilo iz člena 104(1);
- (b) pooblastilo za določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, razen tistih, ki jih je EBA določila v skladu s členom 98(5a)(b), ki jih institucije upoštevajo v izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala na podlagi člena 84(1).
- (c) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 5 določi:

- (a) šest nadzorniških stresnih scenarijev, ki se uporabljajo za obrestne mere za vsako valuto;
- (b) z vidika mednarodno dogovorjenih bonitetnih standardov skupne predpostavke glede modeliranja in parametrične predpostavke, z izjemo predpostavk o gibanjih, ki jih institucije upoštevajo pri svojem izračunu čistih prihodkov od obresti iz točke (a) odstavka 5 in so omejene na:
  - (i) obravnavo kapitala institucije;
  - (ii) vključitev, sestavo in diskontiranje denarnih tokov, občutljivih na obrestne mere, ki izhajajo iz sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije, vključno z obravnavo tržnih marž in drugih sestavin razmika;
  - (iii) uporabo dinamičnih in/ali statičnih bilančnih modelov in iz tega izhajajočo obravnavo amortiziranih pozicij in pozicij, ki zapadajo;
- (c) skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, ki jih institucije upoštevajo v izračunih čistih prihodkov iz obresti in ki določajo, kaj je „velik upad“ za namene odstavka 5;

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do [eno leto po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(19) v členu 99(2) se črta točka (b);

(20) člen 103 se črta;

(21) člen 104 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za namene člena 97, členov 98(4) in (5), člena 101(4) ter člena 102 ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj naslednja pooblastila:

- (a) da od institucij zahtevajo, naj imajo dodaten kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer pod pogoji iz člena 104a;
- (b) da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74;
- (c) da od institucij zahtevajo predstavitev načrta za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;
- (d) da od institucij zahtevajo, naj v zvezi s kapitalskimi zahtevami uporabljajo posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev;

- (e) da omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo institucij ali zahtevajo odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;
  - (f) da zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij, vključno z dejavnostmi v zunanjem izvajanju;
  - (g) da od institucij zahtevajo, naj omejijo variabilne prejemke kot odstotek neto prihodkov, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
  - (h) da od institucij zahtevajo, naj za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;
  - (i) da institucijam omejijo ali prepovejo razdelitev dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;
  - (j) da določijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalskih in likvidnostnih pozicijah;
  - (k) da določijo posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;
  - (l) da zahtevajo dodatna razkritja;
- (b) odstavek 2 se spremeni:

2. Za namene odstavka 1(j) lahko pristojni organi določijo dodatne ali pogostejše zahteve glede poročanja za institucije le, če se informacije, ki jih je treba sporočiti, ne podvajajo, in so za namene členov 97 do 102 potrebne dodatne informacije. Morebitne dodatne informacije, ki se lahko zahtevajo od institucij, se štejejo za podvojene, kadar je bila ista ali bolj ali manj enaka informacija že kako drugače sporočena pristojnemu organu. Pristojni organ od institucije ne zahteva, da sporoči dodatne informacije, če je že prej prejel informacije v drugi obliki ali na drugi ravni podrobnosti in ta drugačna oblika ali raven podrobnosti ne preprečuje pristojnemu organu, da pripravi enako kakovostne in zanesljive informacije, kot bi bile dodatne informacije, ki bi bile sporočene drugače.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(22) vstavijo se naslednji členi 104a, 104b in 104c:

„Člen 104a

Dodatna kapitalska zahteva

1. Pristojni organi določijo dodatno kapitalsko zahtevo iz člena 104(1)(a), če na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, ugotovijo, da je posamezna institucija v katerem koli izmed spodnjih položajev:
  - (a) institucija je izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki jih kapitalske zahteve iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ne krijejo ali jih ne krijejo v zadostni meri, kot je določeno v odstavku 2;
  - (b) institucija ne izpolnjuje zahtev iz členov 73 in 74 te direktive ali iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugi nadzorniški ukrepi verjetno ne bodo dovolj za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;

- (c) prilagoditve iz člena 98(4) veljajo za nezadostne, da bi instituciji omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali jih zavaruje, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpela večje izgube;
- (d) ovrednotenje, opravljeno v skladu s členom 101(4), pokaže, da bodo kapitalske zahteve zaradi neizpolnjevanja zahtev glede uporabe dovoljenega pristopa verjetno neustrezne;
- (e) institucija večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatnega kapitala za kritje smernic, sporočenih v skladu s členom 104b(3);
- (f) institucija je v drugem specifičnem položaju, zaradi katerega pristojni organ meni, da obstajajo pomembni pomisleki glede nadzora.

Pristojni organi dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a) določijo le, da se pokrijejo tveganja, ki jih imajo posamezne institucije zaradi svojih dejavnosti, tudi tista, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih dejavnikov ali tržnih gibanj na profil tveganja posamezne institucije.

2. 2. Za namene odstavka 1(a) se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso kriti oziroma niso v zadostni meri kriti s kapitalskimi zahtevami iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere pristojni organi menijo, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki so jo opravile institucije v skladu s prvim odstavkom člena 73, višji od kapitalskih zahtev institucije, določenih v delih 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Za namene prvega pododstavka pristojni organi ob upoštevanju profila tveganja vsake posamezne institucije ocenijo tveganja, ki jim je izpostavljena institucija, med drugim:

- (a) tveganja ali elemente tveganja, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali niso izrecno omenjeni, in
- (b) tveganja ali elemente tveganja, ki so kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, verjetno podcenjena.

Kolikor za tveganja ali elemente tveganj veljajo prehodne ali predhodne ureditve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013, ta ne štejejo za tveganja ali elemente tveganj, ki so kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 verjetno podcenjena.

Za namene prvega pododstavka dodatni kapital krije vsa pomembna tveganja ali elemente takšnih tveganj, ki niso kriti ali niso v zadostni meri kriti s kapitalskimi zahtevami iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Obrestno tveganje, ki izhaja iz netrgovalnih pozicij, se lahko šteje za pomembno vsaj v naslednjih primerih iz člena 98(5), razen če pristojni organi na podlagi pregledovanja in ovrednotenja iz istega odstavka menijo, da institucija ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da institucija ni prekomerno izpostavljena tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige.

3. Pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu s členom 104(1)(a), kot razliko med kapitalom, ki se šteje kot ustrezen v skladu z odstavkom 2, in kapitalskimi zahtevami, določenimi v delih 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucija izpolni dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a) s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
  - (a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije z navadnim lastniškim kapitalom;
  - (b) najmanj tri četrtine navadnega lastniškega kapitala sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organ od institucije zahteva, da po potrebi izpolni dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem navadnega lastniškega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer upošteva posebne okoliščine institucije.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a), se ne uporabi za izpolnitev nobene kapitalske zahteve iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve po skupnem blažilniku, določene v členu 128(6) te direktive, ali upoštevanje smernic o dodatnem kapitalu iz člena 104b.

Z odstopanjem od tretjega pododstavka se lahko kapital, uporabljen za izpolnitev dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a), ki jo pristojni organi določijo za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, ki niso zadostno kriti s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128(6) te direktive.

5. Pristojni organ vsaki instituciji ustrezno in v pisni obliki utemelji odločitev o določitvi dodatne kapitalske zahteve v skladu s členom 104(1)(a), in sicer vsaj z jasno obrazložitvijo celotne ocene elementov iz odstavkov 1 do 4. To v primeru iz odstavka 1(e) vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih uvedba kapitalskih smernic ne zadostuje več.
6. ☐

Člen 104b

Smernice o dodatnem kapitalu

1. Institucije v skladu s strategijami in postopki iz člena 73 določijo raven svojega notranjega kapitala, ki ustreza njihovemu kapitalu, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je institucija izpostavljena, in za zagotovitev, da:
  - (a) ciklična gospodarska nihanja ne vodijo do kršitev teh zahtev, ter
  - (b) lahko kapital institucije pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bili ugotovljeni z nadzorniškimi stresnimi testi iz člena 100.
2. Pristojni organi redno pregledujejo raven notranjega kapitala, ki jo določi vsaka institucija v skladu z odstavkom 1 v okviru pregledov in ovrednotenj, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, vključno z rezultati stresnih testov iz člena 100.

Na podlagi teh pregledov pristojni organi za vsako institucijo določijo skupno raven kapitala, za katero menijo, da je primerna.

3. Pristojni organi institucijam sporočijo svoje nadzorniške smernice o dodatnem kapitalu, ki ustrezajo razliki med skupno ravno kapitala, za katero pristojni organi menijo, da je primerna, in višino kapitala, ki se zahteva v delih 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 in v skladu s členom 104(1)(a) in členom 128 te direktive, če je razlika pozitivna.
4. Smernice pristojnih organov o dodatnem kapitalu v skladu z odstavkom 3 se pripravijo za vsako institucijo posebej. Smernice lahko obravnavajo tveganja, ki se krijejo z dodatnimi kapitalskimi zahtevami določenimi v skladu s členom 104a, le kolikor obravnavajo vidike tistih tveganj, ki niso že kriti s temi zahtevami.
5. Neupoštevanje smernic iz odstavka 3 v primeru, da institucija izpolnjuje zahteve iz delov 3, 4, 5 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, dodatno kapitalsko zahtevo iz člena 104(1)(a) in zahtevo glede skupnega blažilnika iz člena 128(6) ni razlog za uvedbo omejitev iz člena 141.

Člen 104c

Sodelovanje z organi za reševanje

1. ☐
2. Pristojni organi uradno obvestijo zadevne organe za reševanje o dodatni kapitalski zahtevi, ki velja za institucije v skladu s členom 104(1)(a), ter o kakršnih koli smernicah o dodatnem kapitalu, sporočenih institucijam v skladu s členom 104b.“;

(23) v členu 105 se črta točka (d);

(24) v členu 108 se črta odstavek 3;

(25) v členu 109 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Pristojni organi od nadrejenih oseb in podrejenih družb, za katere se uporablja ta direktiva, zahtevajo, da izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so ureditve, postopki in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi oddelka II tega poglavja, dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zagotovijo zlasti, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izvajajo te ureditve, postopke in mehanizme v svojih podrejenih družbah, za katera se ta direktiva ne uporablja, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih. Tudi te ureditve, postopki in mehanizmi so dosledni in dobro integrirani, te podrejene družbe pa so prav tako zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko EU nadrejena institucija pristojnim organom dokaže, da je uporaba oddelka II nezakonita po zakonodaji tretje države, v kateri ima podrejena družba sedež.“;

(25a) v členu 109 se doda naslednji odstavek 4:

4. Zahteve glede prejemkov iz členov 92, 94 in 95 se za nobeno od naslednjih družb ne uporabljajo na konsolidirani podlagi:

- (a) podrejene družbe s sedežem v Uniji, kadar zanje v skladu z drugimi instrumenti prava Unije veljajo posebne zahteve glede prejemkov;
- (b) podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje v skladu z drugimi instrumenti prava Unije veljale posebne zahteve glede prejemkov, če bi imele sedež v Uniji“;

(25b) člen 111 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 111

Določitev konsolidacijskega nadzornika

1. Če je nadrejena oseba nadrejena kreditna institucija v državi članici ali EU nadrejena kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno ali EU nadrejeno kreditno institucijo na posamični podlagi.

Če je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in nobena od njenih podrejenih družb ni kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira to nadrejeno ali EU nadrejeno investicijsko podjetje na posamični podlagi.

Če je nadrejena oseba nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici ali EU nadrejeno investicijsko podjetje in je vsaj ena od njenih podrejenih družb kreditna institucija, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ kreditne institucije ali, če je kreditnih institucij več, kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Če je nadrejena oseba institucije nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki nadzira institucijo na posamični podlagi.
3. Če imata dve ali več institucij, ki so pridobile dovoljenje v Uniji, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja:
  - (a) pristojni organ kreditne institucije, če je v skupini samo ena kreditna institucija;
  - (b) pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto, če je v skupini več kreditnih institucij, ali
  - (c) pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto, če v skupini ni kreditne institucije.

4. Če se konsolidacija zahteva v skladu z odstavkom 3 ali 6 člena 18 Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto ali, če v skupini ni kreditne institucije, pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto.

4a. Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 1, od točke (b) odstavka 3 in od odstavka 4, je v primeru, da pristojni organ nadzira na posamični podlagi več kot eno kreditno institucijo v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki nadzira na posamični podlagi eno ali več kreditnih institucij v skupini, če je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih kreditnih institucij večji od bilančne vsote kreditnih institucij, ki jih na posamični podlagi nadzoruje kateri koli drug pristojni organ.

Z odstopanjem od točke (c) odstavka 3 je v primeru, da pristojni organ nadzira na posamični podlagi več kot eno investicijsko podjetje v skupini, konsolidacijski nadzornik pristojni organ, ki nadzira na posamični podlagi eno ali več investicijskih podjetij, ki imajo skupaj največjo bilančno vsoto.

5. Pristojni organi lahko, če se tako dogovorijo, odstopajo od meril iz odstavkov 1, 3 in 4 ter za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi imenujejo drug pristojni organ, če uporaba navedenih meril ne bi bila primerna ob upoštevanju zadevnih institucij in relativne pomembnosti njihovih dejavnosti v zadevnih državah članicah, ali če je treba zagotoviti kontinuiteto nadzora na konsolidirani ravni s strani istega pristojnega organa. V takšnih primerih imajo EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucija z največjo bilančno vsoto, kar je ustrezno, pravico, da izrazijo svoje mnenje, preden pristojni organ sprejme odločitev.

6. Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 5.“;
- (26) člen 113 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 113

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:
  - (a) uporabi členov 73 in 97 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni kapitala, ki ga ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganja, ter zahtevane ravni kapitala za uporabo člena 104(1)(a) za vsak subjekt znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;
  - (b) ukrepih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 86, in v zvezi s potrebo po likvidnostnih zahtevah za posamezne institucije v skladu s členom 105 te direktive;
- (c) kakršnih koli nadzornih smernicah o dodatnem kapitalu, določenih v skladu s členom 104b(3).

2. Skupne odločitve iz odstavka 1 se dosežejo:

- (a) za namene odstavka 1(a) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104a;
- (b) za namene odstavka 1(b) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij v skladu s členoma 86 in 105;
- (c) za namene odstavka 1(c) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104b.

V skupnih odločitvah se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo opravijo ustrezni pristojni organi v skladu s členi 73, 97, 104a in 104b.

Skupne odločitve iz točk (a) in (b) odstavka 1 se navedejo v dokumentih, ki vsebujejo popolno utemeljitev in ki jih konsolidacijski nadzornik predloži EU nadrejeni instituciji. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v časovnih obdobjih iz odstavka 2 ne sprejmejo skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105 na konsolidirani podlagi po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če kateri koli zadevni pristojni organ ob koncu časovnih obdobjih iz odstavka 2 zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 se štejejo kot obdobja za spravo v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105 na posamični ali subkonsolidirani podlagi sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene kreditne institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli zadevni pristojni organ ob koncu katerega koli časovnega obdobja iz odstavka 2 zadevo predložil EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi odložijo svojo odločitev in čakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 se štejejo kot obdobja za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev ter upošteva oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v časovnih obdobjih iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in EU nadrejeni instituciji.

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo nasvete EBA in pojasnijo vsako bistveno odstopanje od teh nasvetov.

4. Skupne odločitve iz odstavka 1 in odločitve pristojnih organov, sprejete, kadar skupne odločitve iz odstavka 3 ni, pristojni organi v zadevnih državah članicah priznajo kot dokončne in jih uveljavijo.

Skupne odločitve iz odstavka 1 in vse odločitve, sprejete, kadar skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 ni, se posodablajo vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105. V slednjem primeru se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105, da pripomore k sprejemanju skupnih odločitev.

EBA osnutke teh izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(26a) v členu 115 se doda nov odstavek:

„3. Če konsolidacijski nadzornik ni isti subjekt kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, odobrenega v skladu s členom 21a, se dogovori o usklajevanju in sodelovanju iz odstavka 1 sklenejo tudi s pristojnim organom države članice, v kateri ima sedež nadrejena oseba.“;

(27) člen 116 se spremeni:

(a) za odstavkom 1 se doda nov odstavek 1a:

„1a. Zaradi lažjega izvajanja nalog iz členov 112(1), 114(1) in 115(1) konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegij nadzornikov tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, če za nadzorne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz oddelka II poglavja I te direktive in po potrebi členov 76 in 81 Direktive 2014/65/EU.“;

(b) v odstavku 6 se doda nov pododstavek:

„Pristojni organ v državi članici, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding, odobren v skladu s členom 21a, sedež, lahko sodeluje v zadevnem kolegiju nadzornikov.“;

(28) v členu 119 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v skladu s členom 21a sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor.“;

(29) v členu 120 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja s tveganji, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe iz te direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot je določen v členu 3(2) Direktive 2002/87/ES.“;

(29a) v členu 125(1) se doda nov pododstavek:

„Kadar v skladu s členom 111 konsolidacijski nadzornik skupine nadrejenega mešanega finančnega holdinga ni koordinator, določen v skladu s členom 10 Direktive 2002/87/ES, zadevna organa sodelujeta za namene uporabe te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega sodelovanja konsolidacijski nadzornik in koordinator skleneta pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.“;

(29b) v členu 128 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. "posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik" pomeni kapital, ki ga mora institucija zagotavljati v skladu s členom 130;“;

(29c) člena 129 in 130 se nadomestita z naslednjim:

Zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika

1. Države članice od institucij zahtevajo, da poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja za izpolnitev kapitalske zahteve, določene v skladu s točkami (a) do (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vzdržujejo varovalni kapitalski blažilnik v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala, v višini 2,5 % zneska njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica mala in srednja investicijska podjetja izvzame iz zahtev iz navedenega odstavka, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

Odločitev o uporabi takšnega izvzetja je v celoti utemeljena, vključuje razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter vsebuje natančno opredelitev malih in srednjih investicijskih podjetij, ki so izvzeta.

Države članice, ki se odločijo uporabiti takšno izvzetje, o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB uradna obvestila ustrezno posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

3. Za namene odstavka 2 država članica imenuje organ, ki je odgovoren za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot mala ali srednja podjetja v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij.
5. Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja zaradi izpolnitve zahteve iz odstavka 1, ne uporabijo za to, da bi izpolnile zahteve iz člena 104a, in smernice iz člena 104b.
6. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Člen 130

Zahteva po vzdrževanju posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika

1. Države članice od institucij zahtevajo vzdrževanje posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, enakega znesku njihove skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s členom 140 te direktive na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica mala in srednja investicijska podjetja izvzame iz zahtev iz navedenega odstavka, če takšno izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema te države članice.

Odločitev o uporabi takšnega izvzetja se v celoti utemelji in vključuje razlago, zakaj izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnega sistema države članice, ter natančno opredelitev majhnih in srednje velikih investicijskih podjetij, ki so izvzeta.

Države članice, ki se odločijo uporabiti takšno izvzetje, o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic.

3. Za namene odstavka 2 država članica imenuje organ, ki je odgovoren za uporabo tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.
4. Za namene odstavka 2 se investicijska podjetja opredelijo kot majhna in srednje velika podjetja v skladu s Priporočilom 2003/361/ES.
5. Institucije izpolnjujejo zahtevo iz odstavka 1 z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, ki ga imajo poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, namenjenega zagotavljanju izpolnjevanja kapitalske zahteve iz točk (a) do (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz člena 129 te direktive in vseh zahtev iz člena 104 te direktive.
6. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).“;

(30) člen 131 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 131

Globalne in druge sistemsko pomembne institucije

1. Države članice imenujejo organ, ki je pristojen, da na konsolidirani podlagi določi globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ter na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno druge sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki so institucije z dovoljenjem v njihovi jurisdikciji. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ. Države članice lahko imenujejo tudi več organov.

GSPI so eno od naslednjega:

- (a) skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ali
- (b) institucija, ki ni podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

DSPI je lahko institucija ali skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejena institucija v državi članici, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici.

2. Metodologija za določitev GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

- (a) velikost skupine;
- (b) medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
- (c) nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;

- (d) kompleksnost skupine;
- (e) čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med državami članicami ter med državo članico in tretjo državo.

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike.

Z uporabo te metodologije se dobi skupen rezultat za vsak ocenjen subjekt iz odstavka 1, ki omogoča določitev GSPI in njihovo razvrstitev v podkategorije, opisane v odstavku 9.

2a. Dodatna metodologija za določitev GSPI temelji na naslednjih kategorijah:

- (a) kategorijah iz točk (a) do (d) odstavka 2;
- (b) čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine med sodelujočimi državami članicami, kot so opredeljene v členu 4 Uredbe (EU) št. 806/2014.

Vsaka kategorija ima enako težo in vključuje merljive kazalnike. Za kategorije iz točke (a) so kazalniki enaki kot ustrezni kazalniki, določeni v skladu z odstavkom 2.

Z dodatno metodologijo za določitev GSPI se za vsak ocenjevani subjekt iz odstavka 1 izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko pristojni ali imenovani organi sprejmejo enega od ukrepov iz točke (c) odstavka 10.

3. DSPI se določijo v skladu z odstavkom 1. Sistemski pomen se oceni na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

- (a) velikost;
- (b) pomen za gospodarstvo Unije ali zadevne države članice;
- (c) pomen čezmejnih dejavnosti;
- (d) medsebojna povezanost institucije ali skupine s finančnim sistemom.

EBA po posvetovanju z ESRB do 1. januarja 2015 objavi smernice o merilih za opredelitev pogojev uporabe tega odstavka v zvezi z oceno DSPI. V teh smernicah se upoštevajo mednarodni okviri za državne sistemsko pomembne institucije, posebnosti na ravni Unije in na nacionalni ravni.

4. Vsaka GSPI na konsolidirani podlagi vzdržuje blažilnik za GSPI, ki ustreza podkategoriji, v katero je razvrščena GSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala in ga dopolnjuje.
5. Pristojni organ ali imenovani organ lahko od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani ali subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju meril za določitev DSPI. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
- 5a. Pristojni organ ali imenovani organ lahko na podlagi spodaj opisanega dovoljenja Komisije od vsake DSPI zahteva, da na konsolidirani ali subkonsolidirani ali posamični podlagi – kakor je ustrezno – vzdržuje blažilnik za DSPI, višji od 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ta blažilnik sestoji iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

ESRB v enem mesecu po uradnem obvestilu iz odstavka 7 Komisiji predloži mnenje o tem, ali se blažilnik za DSPI zdi primeren. EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži tudi svoje mnenje o blažilniku.

Komisija v dveh mesecih po prejemu mnenja ESRB in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da blažilnik za DSPI ne povzroča negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme izvedbeni akt, s katerim pristojni organ ali imenovani organ pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

6. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPI, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:
  - (a) blažilnik za DSPI ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga;
  - (b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj enkrat letno pregledati blažilnik za DSPI.
7. Pristojni organ ali imenovani organ pred določitvijo ali ponovno določitvijo blažilnika za DSPI uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve pristojnega organa ali imenovanega organa iz odstavka 5 in tri mesece pred objavo odločitve pristojnega organa ali imenovanega organa iz odstavka 5a. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic. V tem uradnem obvestilu je natančno opisano naslednje:

- (a) utemeljitev razlogov, zakaj naj bi bil blažilnik za DSPI učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
  - (b) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPI na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;
  - (c) stopnja blažilnika za DSPI, ki jo namerava država članica uvesti.
8. Brez poseganja v člen 133 in odstavek 5 tega člena, kjer je DSPI podrejena GSPI ali DSPI, ki je bodisi institucija bodisi skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija in zanjo na konsolidirani podlagi velja blažilnik za DSPI, se za podrejeno DSPI na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:
- (a) vsote višje od stopenj blažilnika za GSPI ali DSPI, ki se uporablja za skupino na konsolidirani ravni, in 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
  - (b) 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali stopnje, ki se na podlagi dovoljenja Komisije uporablja za skupino na konsolidirani ravni v skladu z odstavkom 5a.

9. Obstaja najmanj pet podkategorij GSPI. Najnižja meja in meje med posameznimi podkategorijami so določene glede na rezultate, dobljene po metodologiji za določitev GSPI iz odstavka 2. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami se jasno opredelijo, pri čemer se upošteva načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemkega pomena GSPI, in sicer med vsako podkategorijo, v kateri zahteva po dodatnem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu linearno narašča, z izjemo najvišje podkategorije. Za namene tega odstavka je sistemski pomen pričakovani učinek na svetovni finančni trg, ki nastane zaradi težav GSPI. Najnižji podkategoriji se dodeli blažilnik za GSPI, ki znaša 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, blažilnik, ki se dodeli vsaki podkategoriji, pa narašča po najmanj 0,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.
10. Brez poseganja v odstavka 1 in 9 ter z uporabo podkategorij in presečnih vrednosti rezultatov iz odstavka 9 lahko pristojni organ ali imenovani organ ob izvajanju premišljene nadzorniške presoje:
- (a) prerazvrsti GSPI iz nižje podkategorije v višjo podkategorijo;
  - (b) razvrsti subjekt iz odstavka 1, ki ima skupni rezultat iz odstavka 2 nižji od presečnih vrednosti rezultata najnižje podkategorije, v to podkategorijo ali višjo podkategorijo in ga s tem določi za GSPI;

(c) ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz odstavka 2a:

(i) prerazvrsti GSPI iz višje podkategorije v nižjo podkategorijo ali

(ii) dodeli GSPI blažilnik za GSPI, nižji od 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je dodatni skupni rezultat nižji od presečnih vrednosti rezultata najnižje podkategorije.

11. [ ] .

12. Pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti ESRB o imenih GSPI in DSPI ter ustreznih podkategorijah, v katero je vsaka GSPI razvrščena. Uradno obvestilo vsebuje popolno utemeljitev, zakaj se nadzorniška presoja izvaja ali ne izvaja v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 10. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji in EBA ter javno razkrije imena GSPI in DSPI. Pristojni organi ali imenovani organi javnosti razkrijejo podkategorijo, v katero je GSPI razvrščena.

Pristojni organ ali imenovani organ vsako leto pregleda določitev GSPI in DSPI ter razvrstitev GSPI v ustrezne podkategorije in poroča o rezultatih zadevni sistemsko pomembni instituciji in ESRB, ki rezultate nemudoma posreduje Komisiji in EBA. Pristojni ali imenovani organ javnosti razkrije posodobljen seznam institucij, določenih kot sistemsko pomembne institucije, ter podkategorije, v katere so razvrščene posamezne določene GSPI.

13. Sistemsko pomembne institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja zaradi izpolnitve zahtev iz odstavkov 4 in 5, ne uporabijo za to, da bi izpolnile zahteve iz točk (a) do (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 104a, 129, 130, 133 in 134 te direktive, in smernice iz člena 104b te direktive.
14. Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata blažilnik za GSPI in blažilnik za DSPI, se uporabi višji blažilnik.
15. Kadar za institucijo velja blažilnik sistemskih tveganj, določen v skladu s členom 133, se ta prišteje blažilniku za DSPI ali za GSPI, ki se uporablja v skladu s tem členom.

Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene odstavkov 12, 13 ali 14 člena 133 te direktive, in stopnje blažilnika za DSPI ali GSPI, ki velja za isto institucijo, višja od 5 %, se uporabi postopek iz odstavka 5a.

16. ☐
17. Kadar je institucija del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od vsote varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika in vsote blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj, ki se zanjo uporablja na posamični podlagi.

18. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredeli metodologije, v skladu s katerimi pristojni organ ali imenovani organ določi institucijo ali skupino, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding kot GSPI, določi pa tudi metodologijo za opredelitev podkategorij in razvrstitev GSPI v podkategorije na podlagi njihovega sistemskega pomena ob upoštevanju morebitnih mednarodno dogovorjenih standardov. EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega in drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(30a) člena 133 in 134 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 133

Zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj

1. Vsaka država članica lahko uvede blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za eno ali več podskupin tega sektorja v zvezi z vsemi izpostavljenostmi ali eno od podskupin izpostavljenosti iz člena 8, da bi preprečila in zmanjšala sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 in člen 131 te direktive ne zajemata, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v zadevni državi članici.

1a. Institucije blažilnik sistemskih tveganj ('B_{SR}') izračunajo na naslednji način:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

pri čemer je:

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti, kot je opredeljena v odstavku 8;

r^T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije;

E^T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

r^i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i iz odstavka 8;

E^i = znesek izpostavljenosti tveganjem institucije za podskupino izpostavljenosti i , izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Za namene odstavka 1 država članica imenuje organ, ki je pristojen za določitev blažilnika sistemskih tveganj ter določitev izpostavljenosti in podskupin institucij, za katere bo veljal. Ta organ je bodisi pristojni organ bodisi imenovani organ.
3. Za namene odstavka 1 lahko zadevni pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, od institucij zahteva, da poleg navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja zaradi izpolnitve kapitalske zahteve iz točk (a) do (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, vzdržujejo blažilnik sistemskih tveganj navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izračunan v skladu z odstavkom 1a na posamični, konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 navedene uredbe. 4.

Institucije navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zagotavlja zaradi izpolnitve zahteve iz odstavka 3, ne uporabijo za to, da bi izpolnile zahteve iz točk (a) do (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 104a, 129, 130 in 131 te direktive, in smernice iz člena 104b te direktive.

5. ☐
6. Če je institucija del skupine ali podskupine, v katero spada GSPI ali DSPI, to ne pomeni, da za to institucijo na posamični podlagi velja zahteva po skupnem blažilniku, ki je nižja od vsote varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika, blažilnika za DSPI in blažilnika sistemskih tveganj, ki se zanjo uporablja na posamični podlagi.
7. ☐
8. Blažilnik sistemskih tveganj se lahko uporablja za:
  - (a) vse izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik;

- (b) naslednje sektorske izpostavljenosti v državi članici, ki uvede blažilnik:
  - (i) vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
  - (ii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;
  - (iii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (ii);
  - (iv) vse izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti, določenih v točki (i);
- (c) vse izpostavljenosti v drugih državah članicah v skladu z odstavkoma 14 in 17;
- (d) sektorske izpostavljenosti, kot so določene v točki (b), v drugi državi članici, zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134;
- (e) izpostavljenosti v tretjih državah;
- (f) podsektorje kategorij izpostavljenosti iz točke (b) tega odstavka.

8a. EBA po posvetovanju z ESRB do [30. junija 2020] objavi smernice o ustreznih podsektorjih izpostavljenosti, za katere lahko pristojni organ ali imenovani organ uporabi blažilnik sistemskih tveganj v skladu s točko (f) odstavka 8.

9. Blažilnik sistemskih tveganj se uporablja za vse izpostavljenosti ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 8 ter za vse institucije ali eno ali več njihovih podskupin, za katere so v skladu s to direktivo pristojni organi zadevne države članice, in se določa s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne podskupine institucij in izpostavljenosti se lahko uvedejo različne zahteve.

10. Kadar se zahteva vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, pristojni organ ali imenovani organ upošteva naslednje:
- (a) blažilnik sistemskih tveganj ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga;
  - (b) pristojni organ ali imenovani organ mora vsaj vsako drugo leto pregledati blažilnik sistemskih tveganj;
  - (c) blažilnik sistemskih tveganj ne obravnava tveganj, ki so zajeta v okviru iz člena 131.
11. Pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 15. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA ter pristojnim in imenovanim organom zadevnih držav članic. Če stopnja blažilnika sistemskih tveganj velja za izpostavljenosti v tretjih državah, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, uradno obvesti tudi ESRB, ki uradno obvestilo posreduje nadzornim organom zadevnih tretjih držav. V uradnem obvestilu je natančno opisano:
- (a) sistemsko ali makrobonitetno tveganje v državi članici;
  - (b) razlogi, zakaj je zaradi razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj ogrožena stabilnost finančnega sistema na nacionalni ravni, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
  - (c) utemeljitev, zakaj naj bi bil blažilnik sistemskih tveganj učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

- (d) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državi članici;
  - (e) utemeljitev, zakaj obstoječi ukrep iz člena 130 ne zadostuje za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemaškega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti tega ukrepa;
  - (f) stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, namerava zahtevati, in izpostavljenosti, za katere se stopnja oziroma stopnje uporabljajo, ter institucije, za katere veljajo zahteve v zvezi s stopnjo oziroma stopnjami;
  - (g) če se stopnja blažilnika sistemskih tveganj uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev, zakaj organ meni, da blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPI iz člena 131 te direktive.
12. Kadar določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za nobeno kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 8, za katere veljajo blažilniki sistemaškega tveganja, ne pomeni skupne stopnje blažilnika sistemaškega tveganja, ki je višja od 3 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, sledi postopku iz odstavka 11 in uradno obvesti ESRB en mesec pred objavo odločitve iz odstavka 15.

Za namene tega odstavka se priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica v skladu s členom 134, ne upošteva v pragu 3 %.

13. Kadar določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 8, za katere veljajo blažilniki sistema tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistema tveganja, v višini med 3 % in 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki določi ta blažilnik, za mnenje zaprosi Komisijo. Komisija predloži mnenje v enem mesecu po prejetju prošnje. Če je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ države članice, kakor je ustrezno, ki uvede blažilnik, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval. Če je institucija, za katero velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, pristojni organ ali imenovani organ uradno obvesti organe te države članice, Komisijo in ESRB.

Komisija in ESRB v enem mesecu po uradnem obvestilu izdata priporočilo o ukrepih, sprejetih v skladu s tem odstavkom.

Če se organi podrejene družbe in nadrejene osebe ne strinjajo s stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabljajo za to institucijo, ali pa je priporočilo Komisije in ESRB negativno, lahko pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

Če odločitev o določitvi ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj pomeni zmanjšanje predhodno določene stopnje oziroma stopenj ali pa ne pomeni nobene spremembe, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, ravna zgolj v skladu s postopki iz odstavka 11.

14. Kadar določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 8 pomeni skupno stopnjo blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred uvedbo blažilnika sistemskega tveganja zaprosi za dovoljenje Komisijo. ESRB v enem mesecu po uradnem obvestilu iz odstavka 11 Komisiji predloži mnenje o tem, ali se stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj zdijo primerne. EBA lahko Komisiji v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži tudi svoje mnenje o tej stopnji oziroma stopnjah blažilnika.

Komisija v dveh mesecih po prejetju mnenja ESRB in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno ter če meni, da stopnja oziroma stopnje blažilnika za DSPI ne povzročajo nesorazmerno negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme izvedbeni akt, s katerim se pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pooblasti za sprejetje predlaganega ukrepa.

Če odločitev o določitvi stopnje blažilnika sistemskih tveganj pomeni zmanjšanje predhodno določene stopnje ali pa ne pomeni nobene spremembe, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, ravna zgolj v skladu s postopki iz odstavka 11.

15. Vsak pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, naznani določitev ali ponovno določitev ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj z objavo na ustrezni spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:
- (a) stopnjo oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
  - (b) institucije, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
  - (b1) izpostavljenosti, za katere velja stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
  - (c) utemeljitev za določitev ali ponovno določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
  - (d) datum, od katerega morajo institucije uporabljati določeni ali ponovno določeni blažilnik sistemskih tveganj, ter
  - (e) imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

Če bi objava iz točke (c) utegnila ogroziti stabilnost finančnega sistema, se informacije iz točke (c) ne vključijo v objavo.

16. Če institucija zahteve iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz člena 141(2) in (3).

Če uporaba omenjenih omejitev razdelitev vodi do nezadovoljivega izboljšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije glede na zadevno sistemsko tveganje, lahko pristojni organi sprejmejo dodatne ukrepe v skladu s členom 64.

17. Če pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, sklene, da bo določil blažilnik na podlagi izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti blažilnik določen enako za vse izpostavljenosti znotraj Unije, razen če je blažilnik uveden za priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo je določila druga država članica v skladu s členom 134.

Člen 134

Priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj

1. Druge države članice lahko priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, določeno v skladu s členom 133, in lahko to stopnjo blažilnika uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, za izpostavljenosti v državi članici, ki je uvedla to stopnjo blažilnika.
2. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB uradna obvestila nemudoma posreduje Komisiji, EBA in državi članici, ki je uvedla to stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.
3. Pri odločitvi o priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj država članica upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s členom 133(11), (12) ali (13).
- 3a. Če države članice priznajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matičnih državah članicah, se lahko ta blažilnik systemskega tveganja prišteje k blažilniku systemskega tveganja, ki se uporablja v skladu s členom 133, pod pogojem, da se blažilnika uporabljata za različna tveganja. Kadar blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

4. Država članica, ki je določila stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133, lahko zaprosi ESRB, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki lahko priznavajo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj.“;

(30b) člen 136 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 136

Določanje stopenj proticikličnega blažilnika

1. Vsaka država članica imenuje javni organ ali telo (v nadaljnjem besedilu: imenovani organ), ki je odgovoren za določanje stopnje proticikličnega blažilnika za to državo članico.
2. Vsak imenovani organ za vsako četrletje izračuna vodilo za blažilnik kot referenco pri presoji glede določanja stopnje proticikličnega blažilnika v skladu z odstavkom 3. Vodilo za blažilnik smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi prekomerne kreditne rasti v državi članici, ustrezno pa upošteva tudi posebnosti nacionalnega gospodarstva. Temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer med drugim upošteva:
  - (a) kazalnik rasti ravni kreditov v tej državi ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v tej državi članici, in BDP;
  - (b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(b).

3. Vsak imenovani organ vsako četrtletje oceni ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika za svojo državo članico ter določi ali prilagodi stopnjo blažilnika, če je to potrebno. Pri tem upošteva:
- (a) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;
  - (b) vse veljavne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 135(1)(a), (c) in (d), ter vsa priporočila, ki jih ESRB izda glede določanja stopnje blažilnika;
  - (c) druge spremenljivke, ki so po mnenju imenovanega organa pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.
4. Stopnja proticikličnega blažilnika, izražena kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 institucij s kreditnimi izpostavljenostmi v tej državi članici, mora znašati med 0 % in 2,5 %, pri čemer se umeri v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke. Kadar je to utemeljeno na podlagi načel iz odstavka 3, lahko imenovani organ določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 za namene iz člena 140(2) te direktive.

5. Kadar imenovani organ prvič določi stopnjo proticikličnega blažilnika, višjo od nič, ali ko nato imenovani organ poviša uveljavljeno stopnjo proticikličnega blažilnika, določi tudi datum, od katerega morajo institucije uporabljati ta višji blažilnik za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika. Ta datum ne sme biti pozneje od 12 mesecev po datumu, na katerega se objavi povečanje blažilnika v skladu z odstavkom 7. Če ta datum nastopi prej kot 12 mesecev po objavi povečanja blažilnika, se ta krajši rok za uporabo utemelji z razlogi izrednih okoliščin.
6. Če imenovani organ zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika, ne glede na to, ali je znižana na nič, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Vendar to okvirno obdobje imenovanega organa ne zavezuje.
7. Vsak imenovani organ na svoji spletni strani objavi četrtletno oceno stopnje proticikličnega blažilnika in revizijo, če je to ustrezno. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:
  - (a) veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
  - (b) ustrezno razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
  - (c) vodilo za blažilnik, izračunano v skladu z odstavkom 2;
  - (d) utemeljitev za to stopnjo blažilnika;
  - (e) kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

- (f) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (e) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom;
- (g) če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

Imenovani organi sprejmejo vse razumne ukrepe za časovno usklajenost te objave.

Imenovani organi ESRB uradno obvestijo o vsakem povišanju ali znižanju stopnje proticikličnega blažilnika in jim sporočijo zahtevane podatke iz točk (a) do (g). ESRB na svoji spletni strani objavi vse tako sporočene stopnje blažilnika in z njimi povezane podatke.“

(31) v členu 141 se odstavki 1 do 6 nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne razdeli dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njihov navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, izračuna maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z odstavkom 4 in uradno obvesti pristojni organ o tem MDA.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj, preden izračuna MDA:

- (a) razdeliti dobiček v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
- (c) opravljati izplačila v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, ne razdeli več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.

4. Institucije izračunajo MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. MDA se zmanjša s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

- (a) dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo v zvezi z dejanji iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena;

čemu se prištejejo

- (b) čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno izplačilo dobičkov ali plačilo v zvezi z dejanji iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena;

od česar se odštejejo

- (c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor se določi na naslednji način:

- (a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

- (b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- (c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- (d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev kapitalskih zahtev iz točk (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

'Q_n' pomeni zaporedno oznako oziroma številko zadevnega kvartila.“;

(32) vstavi se naslednji člen 141a:

„Člen 141a

Neizpolnitev zahteve po skupnem blažilniku

Za institucijo se šteje, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku za namene člena 141, kadar nima kapitala in kvalificiranih obveznosti v znesku in ustrezne kakovosti, ki sta potrebna za hkratno izpolnitev zahteve iz člena 128(6) in vsake od naslednjih zahtev iz:

- (a) člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive;
- (b) člena 92(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive;

(c) člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive.“

(32a) za členom 141a se vstavita naslednja nova člena 141b in 141c:

„Člen 141b

Omejitev razdelitev v primeru neizpolnitve zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda

1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda v skladu s členom 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ne razdeli dobička v povezavi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.
2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, izračuna maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu z odstavkom 4 in uradno obvesti pristojni organ o tem L-MDA.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija ne sme izvesti nobenega od naslednjih dejanj, preden izračuna L-MDA:

- (a) razdeliti dobiček v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
- (c) opravljati izplačila v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, ne razdeli več, kot znaša L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli ukrepom iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2.
4. Institucije izračunajo L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. L-MDA se zmanjša s katerim koli dejanjem iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.
5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:
  - (a) dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo v zvezi z dejanji iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena;

čemu se prištejejo

- (b) čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno izplačilo dobičkov ali plačilo v zvezi z dejanji iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena;

od česar se odštejejo

- (c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor iz odstavka 4 se določi na naslednji način:

- (a) kadar temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev zahtev iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, kadar obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0;
- (b) kadar temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev zahteve iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, kadar obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,2;
- (c) kadar temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev zahteve iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, kadar obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,4;

- (d) kadar temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporabi za izpolnitev zahteve iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter iz člena 104(1)(a) te direktive, kadar obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 429(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda se izračunata na naslednji način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

' Q_n ' pomeni zaporedno oznako oziroma številko zadevnega kvartila.“

7. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobičkov, in kadar ustavitev plačila ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti v skladu z ureditvijo, ki se uporablja za institucijo.

8. Če institucija ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in namerava izplačati razpoložljiv dobiček ali sprejeti ukrep iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2, uradno obvesti pristojni organ ter predloži podatke iz člena 141(8) CRD, z izjemo točke (a)(iii), in L-MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4.
9. Institucije vzdržujejo ureditve, s katerimi zagotavljajo, da se znesek razpoložljivega dobička in L-MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.
10. Za namene odstavkov 1 in 2 razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom vključuje katero koli od postavk iz člena 141(10).

Člen 141c

Neizpolnitev zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda

Za institucijo se šteje, da ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda za namene člena 141b, kadar nima temeljnega kapitala v znesku, ki je potreben, da bi hkrati izpolnjevala zahtevo iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter zahtevo iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104(1)(a) te direktive, kadar obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri krito s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.“

(32b) prvi pododstavek člena 142(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Če institucija ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ali, če je to ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, pripravi načrt za ohranitev kapitala in ga predloži pristojnemu organu najpozneje v petih delovnih dneh po ugotovitvi, da ji navedene zahteve ne bo uspelo izpolniti, razen če pristojni organ odobri daljši odlog, in sicer največ deset dni.“;

(33) [ ]

(34) v členu 146 se črta točka (a);

(34a) za členom 159 se vstavi naslednje novo poglavje:

„POGLAVJE 1a CRD

Prehodne določbe o finančnih holdingih in mešanih finančnih holdingih

Člen 159a

Prehodne določbe o odobritvi za finančne holdinge in mešane finančne holdinge

Nadrejeni finančni holdingi in nadrejeni mešani finančni holdingi, ki že obstajajo [datum začetka veljavnosti te direktive], zaprosijo za odobritev v skladu s členom 21a te direktive do [dve leti po začetku veljavnosti te direktive]. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do [dve leti po začetku veljavnosti te direktive], se sprejmejo ustrezni ukrepi na podlagi člena 21a(5).

Pristojni organi imajo med prehodnim obdobjem za zaprosilo iz prvega pododstavka vsa potrebna nadzorna pooblastila v skladu s to direktivo, ki so jim podeljena v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s členom 21a.“;

(35) v členu 161 se doda naslednji odstavek 10:

„10. Komisija do 31. decembra 2023 pregleda izvajanje in uporabo nadzorniških pooblastil iz točk (j) in (l) člena 104(1) ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.“.

Člen 2

Prenos

1. Države članice najpozneje 18 mesecev po začetku veljavnosti te direktive sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Te predpise začnejo uporabljati [18 mesecev + 1 dan po začetku veljavnosti te direktive].

Vendar se določbe, ki so potrebne za skladnost s spremembami iz točk (13) in (18) člena 1 in vsebujejo spremembe členov 84 in 98 Direktive 2013/36/EU, začnejo uporabljati [dve leti po začetku veljavnosti te direktive], določbe, ki so potrebne za skladnost s spremembami iz točk (32a) in (32b), pa se začnejo uporabljati 1. januarja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik/Predsednica

Za Svet

Predsednik/Predsednica
